

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาโครงการผลิต
พยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ

(The Relationship of Personal Factors and Emotional Quotient of Students in The Additional
Program Southern Border Provinces Area of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok)

ปภาวิน พัชรบุรณศิริ* ล้ายอง ทับทิมศรี* และ รัตนาภรณ์ ศิริวัฒน์ชัยพร*

Prapawin Patcharaburanasari*, Lamyong Dhabdhimsri* and Ratanaporn Siriwatchaiporn*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทาง
อารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ
นักศึกษาโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้วิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนี กรุงเทพฯ จำนวน 157 คน โดยเก็บข้อมูลในช่วงปีที่ 3 ของการเข้าศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม 2 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล
2) แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต วิเคราะห์ข้อมูลโดย คำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ
ระดับความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment
Correlation Coefficient)

ผลวิจัยพบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติและสูงกว่าปกติ
โดยความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.72, S.D.=0.33$) และพบ
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านลำดับที่ของบุตรในพี่น้องพ่อแม่เดียวกันกับความฉลาดทางอารมณ์
ด้านดี (การควบคุมตัวเอง เห็นใจผู้อื่น และรับผิดชอบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะจาก
การวิจัยการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษากลุ่มนี้ในชั้นปีที่ 4 ควรเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมการควบคุมตนเองมากกว่า
การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านอื่นๆ

Key Word : ความฉลาดทางอารมณ์ , ปัจจัยส่วนบุคคล , นักศึกษาโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้

*อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ